

едно връме се събудихъ и като се сътихъ, че е уморенъ станахъ и поискахъ да го замъстя. Въ това връме влъзе капитанътъ на парохода.

— „Ние се сблъскахме съ една ледена планина, каза той; ще ида да видя повръдитъ; бждете готови да викате за помощъ, но не телеграфирайте безъ да ви кажа.

„Слѣдъ десетъ минути капитанътъ се завърна и каза прѣзъ прозореца на стаята ни: „викайте за помощъ“ и изчезна.

Чудниятъ телеграфистъ Филипсъ.

Ние веднага се турихме въ съобщение съ апаратитъ на парохода „Франкфуртъ“, който ни отговори. Слѣдъ това на вика ни се отзова „Карпация“, който ни съобщи, че тръгва на помощъ.

„Отидохъ да се облѣка и да донеса пардесюто на Филипса, който продължаваше да дава сигнали за помощъ. Като отидохъ да прѣдамъ на капитана